

in sicer 30 dni od dneva objave tega sklepa v Uradnem listu Republike Slovenije.

3. člen

V teku javne razgrnitve bo Oddelek za urejanje prostora občine Litija skupaj s KS Litija desni breg organiziral javno obravnavo. Javna obravnavo bo 3. 11. 1993 ob 16. uri v sejni sobi občine Litija, Jerebova 14, Litija.

4. člen

Občani in ostali zainteresirani lahko podajo pisne pripombe in predloge na javno razgrnjeni osnutek Oddelku za urejanje prostora Občine Litija, Jerebova 14, Litija.

5. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 352-7/93

Litija, dne 21. oktobra 1993.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine
Litija
Slavko Rokavec l. r.

2192.

Na podlagi 37. člena Zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86, Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93) in 65. člena Statuta občine Litija (Uradni list RS, št. 5/93) je Izvršni svet Skupščine občine Litija na 89. seji dne 21. 10. 1993 sprejel.

SKLEP

o javni razgrnitvi osnutka ureditvenega načrta Vače

1. člen

Javno se razgrne osnutek ureditvenega načrta za naselje Vače, ki ga je izdelal Ljubljanski urbanistični zavod – LUZ p.o. iz Ljubljane pod št. naloge 4306 v mesecu juliju 1993.

2. člen

Osnutek bo javno razgrnjen v avli Skupščine občine Litija, Jerebova 14, Litija in v prostorih KS Vače, in sicer 30 dni od dneva objave tega sklepa v Uradnem listu Republike Slovenije.

3. člen

V teku javne razgrnitve bo Oddelek za urejanje prostora občine Litija skupaj s KS Vače organiziral javno obravnavo. O času in kraju bodo občani obveščeni na krajevno običajen način.

4. člen

Občani in ostali zainteresirani lahko podajo pisne pripombe in predloge na javno razgrnjeni osnutek Oddelku za urejanje prostora občine Litija, Jerebova 14, Litija.

5. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 352-5/92

Litija, dne 21. oktobra 1993.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine Litija
Slavko Rokavec l. r.

LJUBLJANA CENTER

2193.

Na podlagi 18. člena Zakona o naravni in kulturni dediščini (Uradni list SRS, št. 1/81, 42/86, 8/90 in Uradni list RS, št. 26/92), 38. člena Statuta občine Ljubljana Center (Uradni list RS, št. 35/92) in na predlog Ljubljanskega regionalnega zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine, je Skupščina občine Ljubljana Center na 26. seji zbora združenega dela, dne 29. 9. 1993, na 27. seji zbora krajevnih skupnosti, dne 29. 9. 1993 in na 22. seji družbenopolitičnega zbora dne 29. 9. 1993 sprejela

ODLOK

o razglasitvi spomenikov naravne in kulturne dediščine na območju občine Ljubljana Center med Aškerčevo, Tivolsko in Slovensko cesto

1. člen

Meje območja obdelave potekajo s severa proti jugu po vzhodnem robu pločnika Slovenske ceste do Aškerčeve ceste. Južna meja teče po južnem robu severnega pločnika Aškerčeve ceste do Trga MDB. Zahodna in severna meja se na Trgu MDB začne ob vzhodnem robu Tivolske ceste in teče po njenem robu do stika s Slovensko cesto.

2. člen

Kulturni in zgodovinski spomeniki ležijo na območju katastrskih občin k.o. Gradišče predmestje I in k.o. Ajdovščina.

Seznam lastnikov oziroma imetnikov pravice upravljanja po stanju v marcu 1993 je na vpogled v Sekretariatu za družbene dejavnosti občine Ljubljana Center.

3. člen

Karta v merilu 1:1000 z vrisanimi mejami spomenikov znotraj meja območja obdelave in strokovna obrazložitev sta sestavni del tega odloka in sta na vpogled na Sekretariatu za družbene dejavnosti Občine Ljubljana Center.

4. člen

Z namenom, da se ohrani historično izročilo, kulturne, estetske in naravne vrednote ter zagotovi usklajen nadaljnji razvoj mestnega središča Ljubljane, razglasamo na območju med Aškerčevo, Tivolsko in Slovensko cesto naslednje urbanistične, arhitekturne, naravne in zgodovinske spomenike:

I. URBANISTIČNI SPOMENIKI

Za urbanistične spomenike razglasamo vse tiste posamezne ulice in trge, posamezne četrti, stavbne bloke med štirimi ulicami oziroma skupine stavb, ki imajo v celoti

ali pa v posameznih elementih izražene spomeniške lastnosti. Glede na njihove spomeniške kvalitete ščitimo urbanistične spomenike kot celoto ali pa samo v posameznih elementih.

Seznam, oznaka in varstveni režimi:

1. ULICE:

Prešernova cesta med Trgom MDB in Tivolsko cesto:

Oznaka spomenika:

Izrazit primer krožne ceste, narejene po vzoru dunajskega Ringa. Zgrajena v glavnem po Fabianijevem predlogu. Široka, na obeh straneh zasajena z drevoredom, obzidana s stanovanjskimi bloki in vilami ter z reprezentativnimi javnimi objekti v zelenju, predstavlja eno najlepših ljubljanskih ulic.

Meje spomenika:

Meja spomenika poteka od Trga MDB do Puharjeve ulice po zadnjem robu parcel stavb, ki stojijo ob obeh straneh Prešernove ceste in je vrisana na karti, ki je sestavni del tega odloka.

Varstveni režim:

Varujemo reprezentativni značaj ter glavne urbanistično arhitektonske značilnosti ulice in njenega obrobja: traso ulice, značilen prerez (pločnik, drevored, cestišče, drevored, pločnik), sistem obzidave (zaprt v ulični liniji med Trgom MDB in Erjavčevo cesto ter odprt z ograjami v ulični liniji in predvrtovi za njimi med Erjavčevo cesto in Puharjevo ulico). Eventualni novi reprezentativni objekti morajo biti vsaj z eno glavno fasado obrnjeni proti cesti.

Prepovedujemo drobljenje in združevanje parcel v vilskih območjih v obrobju Prešernove, zgoščevanje zgradbe ter zazidavo predvrtov.

Slovenska cesta med Gregorčičevo in Ajdovščino

Oznaka spomenika:

Slovenska cesta je najpomembnejša mestna magistrala. V njenem obrobju se razkriva dediščina različnih zgodovinskih obdobij: rimskega (*cardo maximus*), srednjeveškega (Gradišče), baročnega (kompleks uršulink), 19. stoletja (cela vrsta stavb med Aškerčevo in kompleksom uršulink ter skoraj celotno vzhodno obrobje Slovenske ceste s Kongresnim trgom in Zvezdo), obdobja med obema vojnama (novo poslovno središče med Cankarjevo in Ajdovščino), povojnega obdobja (Trg republike, Ajdovščina, Bavarski dvor). Po vojni je bil izoblikovan koncept urejanja njenega obrobja z novimi dominantnimi objekti, ki poudarjajo sekvenco trgov in ploščadi kot jeder mestnega javnega življenja.

Meja spomeniškega območja:

Ta odlok zajema le zahodno stran Slovenske ceste. Meja poteka od severne parcelne meje fakultetne stavbe Aškerčeva 12 po zadnji parcelni meji hiš, ki stoje ob zahodnem robu ceste do Šubičeve ulice ter od Tomšičeve do Puharjeve ulice in je vrisana na karto, ki je sestavni del tega odloka.

Varstveni režim:

Varujemo koncept zazidave Slovenske ceste kot najpomembnejše mestne magistrale. V zahodnem obrobju Slovenske ceste na območju uršulink in poslovnega centra iz predvojnega obdobja med Cankarjevo cesto in Puharjevo ulico varujemo ulično linijo, vertikalni gabarit in ulično fasado. Varujemo tudi nenazidan prehod od Slovenske ceste preko parka Ajdovščina proti Tivoliju, ki v konceptu mestne forme pomeni povezavo mestnega središča z zelenim zaledjem Tivolija in Rožnika.

Gospodarska cesta:

Oznaka spomenika:

Ena najstarejših mestnih vpadnic, podedovana še iz rimske dobe se je ohranila v tako rekoč nespremenjeni

trasi do danes. Današnja obzidava, ki izvira v glavnem iz 19. stoletja je po višini in kvaliteti stavb nehomogena, vendar kljub temu ulica predstavlja značilen vhod v mesto.

Meja spomeniškega območja:

Meja spomenika poteka od Tivolske do Slovenske ceste po zadnjem robu parcel hiš, ki stojijo ob obeh straneh ceste in je vrisana na karti, ki je sestavni del tega odloka.

Varstveni režim:

Varujemo ulično traso in horizontalni gabarit severnega in južnega uličnega obrobja ter strnjeno ulično fasado. Višine stavb je možno uskladiti tako, da ne bodo presegale značilnega gabarita najvišjih stavb (P+4) v strnjeno zazidanem obrobju ulice med Ajdovščino in Dvorčakovo ulico na eni strani ter Ajdovščino in Župančičevo ulico na drugi strani.

Rimska cesta:

Oznaka spomenika:

Rimska cesta je stara, iz rimske dobe izvirajoča ulica (*decumanus maximus* rimske Emone). V zahodnem delu med Trgom MDB in Borštnikovim trgom se je do danes ohranila značilna stara predmestna zazidava z gostilniškimi hišami s širokimi uvozi za vozove in velikimi frčadami nad njimi.

Meja spomeniškega območja:

Meja spomenika poteka od Prešernove do Slovenske ceste po zadnjem robu parcel hiš, ki stojijo na obeh straneh ceste in je vrisana na karto, ki je sestavni del tega odloka.

Varstveni režim:

Varujemo staro ulično traso, ulično linijo, horizontalni in vertikalni gabarit Rimske ceste, značilno predmestno zazidavo obrobja z značilnimi fasadami hiš in strešinami. V obrobju Rimske ceste prepovedujemo kakršnekoli posege, ki ne služijo prenovi oziroma vzdrževanju obstoječe urbanistično arhitektonske strukture.

Borštnikov trg:

Oznaka spomenika:

Borštnikov trg je bil urejen na križišču Rimske in Igriške ceste, na prostoru nekdanjega ribnika. Trikotni trg je obzidan podobno kot Rimska cesta z značilnimi predmestnimi enonadstropnimi hišami, ki imajo široke uvozne veže, poudarjene z visokimi frčadami. Gostilna Pod Lipo deluje že od leta 1820. Dominantna lipa pred gostilno je razpoznavni znak trga.

Meja spomeniškega območja:

Meja spomenika poteka po zadnjem robu parcel hiš, ki obkrožajo trg in je vrisana na karto, ki je sestavni del tega dokumenta.

Varstveni režim:

Varujemo ime ulice, tlorisno zasnovo, horizontalni in vertikalni gabarit ter značilno predmestno zazidavo obrobja trga, gostilno z gostilniškim vrtom in staro lipo.

Igriška ulica:

Oznaka spomenika:

Igriška kot ena najstarejših ulic v tem predelu je diagonalno povezovala Rimsko cesto z današnjo Slovensko cesto (nekdanjim Gradiščem) že v rimskem času. Ime ima po nekdanjem Ballhausu, ki je stal na mestu današnje Drame. Značilna predmestna ulica je danes z novimi zazidavami že izgubila svoj prvotni urbanistični značaj, vendar njena trasa in delno ohranjen horizontalni gabarit zazidave njenega obrobja ohranjata spomin na najstarejšo urbanistično ureditev tega predela.

Meja spomeniškega območja:

Meja spomenika poteka po jugovzhodni ulični liniji Igriške ulice od Erjavčeve do Rimske ceste ter po zadnjem robu parcel hiš, ki stojijo ob severozahodnem robu ulice.

Varstveni režim:

Varujemo staro ulično ime, ulično traso in obstoječe horizontalne gabarite.

Cankarjeva cesta:**Oznaka spomenika:**

Cankarjeva cesta je ena najstarejših ulic v tem območju, njena trasa v vzhodnem delu izvira še iz antične dobe. Najpomembnejša prometna in vizualna povezava med Gradom in Tivolijem. Obojestransko homogeno strnjeno zazidana, na južni strani s historicističnimi fasadami pretežno stanovanjskih hiš, na severu s poslovnimi palačami iz obdobja med obema vojnama. Strnjena zazidava se proti Tivoliju zrahlja, vhod v Tivoli obeležujejo pomembni kulturni objekti Opere, Narodne galerije in Moderne galerije, ki dajejo ulici tudi poseben reprezentativni značaj.

Meja spomeniškega območja:

Meja spomenika poteka od Slovenske do Tivolske ceste na severu po severnem robu parcel hiš, ki stojijo ob severni ulični liniji, na jugu pa po južnem robu parcel hiš, ki stojijo v južni zazidalni liniji ulice.

Varstveni režim:

Varujemo obstoječ horizontalni in vertikalni gabarit obeh uličnih fasad, obstoječ zazidalni sistem posameznih segmentov ulice (strnjen v območju od Slovenske ceste do Župančičeve ulice in odprt na južni strani med Opero in Prešernovo cesto), poglede proti Tivoliskemu gradu, miren reprezentativen značaj, zlasti v segmentu od Beethovne ulice proti Tivoliju.

Štefanova ulica:**Oznaka spomenika:**

V 19. stoletju regulirana ulica, zazidana v glavnem med obema vojnama. Eden redkih primerov homogene zazidave v duhu zgodnjega funkcionalizma v Ljubljani (Šubičev kompleks blokov Pokojniškega zavoda, palača Slavija oziroma današnje poslopje Ministrstva za notranje zadeve, Dukičevi bloki).

Meja spomeniškega območja:

Meja spomeniškega območja poteka od Slovenske ceste do Župančičeve ulice na severu po severnem robu parcel hiš, ki stojijo ob severnem robu ulice, na jugu pa ob južnem robu parcel hiš, ki stojijo ob južnem robu ulice.

Varstveni režim:

Varujemo horizontalni in vertikalni gabarit obeh uličnih fasad; zazidalni sistem in oba fasadna plašča, ter umirjen netrgovski značaj.

Levstikova ulica:**Oznaka spomenika:**

Po potresu regulirana in med obema vojnama pozidana ulica predstavlja enega najlepših primerov predvojne funkcionalistične ulice v tradiciji vrtnih mest, zazidane s serijo kvalitetnih, v duhu modernega sloga zgrajenih enodružinskih hiš. Značilen zazidalni sistem vilske četrti; velike parcele, proti ulici zaprte s spodaj zidanimi in zgoraj transparentnimi ograjami v ulični liniji, z vilami umaknjenimi iz ulične linije za širino predvrtov.

Meja spomeniškega območja:

Meja spomeniškega območja poteka od Tivolske ceste po zahodnem robu parcel hiš, ki stojijo na zahodni strani ulice in po vzhodnem robu hiš, ki stojijo na vzhodni strani ulice, na severu spet do Tivolske in je vrisana na karto, ki je sestavni del tega odloka.

Varstveni režim:

Varujemo značilen ulični prerez, zazidalni sistem (odprt sistem zazidav z ograjami v ulični liniji, predvrtovi za njimi in fasadami funkcionalističnih vil v drugem planu), horizontalni in vertikalni gabarit.

Prepovedujemo drobljenje in združevanje parcel, zgoščevanje zazidave na račun nepozidanih obcestnih delov parcel, rušenje ograj in zazidavo predvrtov.

2. ČETRTI, STAVBNI BLOKI, SKUPINE STAVB**Vrtno mesto med Prešernovo cesto in Tivolijem:****Oznaka spomenika:**

Vrtno mesto je ohranjeno med Tivolsko cesto, vzhodnim robom Levstikove ulice, Erjavčevo in Prešernovo cesto ter Tomšičevo ulico. Regulirano po potresu 1895 je bilo zazidano deloma že ob koncu stoletja, deloma pa med obema vojnama. Gre za tipično reprezentativno stanovanjsko četrt z velikimi parcelami, zazidanimi z bogatimi meščanskimi vilami.

Meja spomeniškega območja:

Meja spomenika poteka na zahodu po jugovzhodnem oziroma vzhodnem robu Tivolske ceste do Tomšičeve ulice, nato po južnem robu Tomšičeve ulice do Prešernove ceste, kjer poteka po zahodnem robu Prešernove do Erjavčeve ulice, zavije po severnem robu Erjavčeve do Levstikove ulice, nato po vzhodnem robu Levstikove do Vrtače, od tam pa po vzhodnem robu parcel hiš ob vzhodni strani Levstikove nazaj do Tivolske ceste.

Varstveni režim:

Varujemo reprezentativen, pretežno stanovanjski značaj četrti, tipično parcelacijo in zazidalni sistem ter značilno arhitekturo.

Prepovedujemo združevanje oziroma drobljenje parcel, zgoščevanje zazidave, zazidavo predvrtov in nekontrolirane prizidave in prezidave stavb.

Vilska četrt med Prešernovo, Puharjevo, Župančičevo in Kolizejem:**Oznaka spomenika:**

Ostanek vrtnega mesta, ki je nekoč segal na vzhodni strani Prešernove nekako do današnje Župačičeve. Značilna vilska četrt z veliki parcelami, pozidanimi v glavnem med obema vojnama. Ohranjena vilska četrt zagotavlja mehek prehod iz intenzivno zazidanega mestnega središča na Ajdovščini skozi nezazidan park Ajdovščina proti zelenemu zaledju Tivolija.

Meja spomeniškega območja:

Meja spomeniškega območja poteka na zahodu od severne parcelne meje hiše Prešernova cesta 24, nato po vzhodnem robu Prešernove ceste do Puharjeve ulice, nato po severnem robu Puharjeve do Župančičeve ulice, po zahodnem robu Župančičeve, po severnem robu parcele hiše Župančičeva 11, nato pa po vzhodnem, južnem in zahodnem robu parcele Kolizeja nazaj do severnega roba parcele hiše Prešernova 26.

Varstveni režim:

Varujemo odprt zazidalni sistem z značilnimi predvrtovi in vrtovi, ki ustvarjajo kontinuiran prodor zelenja iz Tivolija proti mestnemu središču.

Ostanek rimskega jarka in Zoisovega botaničnega vrta: med Trgom MDB, Prešernovo cesto in Snežniško ulico.

Oznaka spomenika:

Na prostoru med parcelami, ki na vzhodu omejujejo trg MDB in Prešernovo cesto ter Snežniško ulico oziroma hišo Rimska 24 je v parcelni razdelitvi ter nižjem nivoju terena ohranjen spomin na nekdanji rimski jarek, ki je potekal po zunanjem robu rimskega obzidja. Kasneje je bil jarek zasut, na njem pa je baron Žiga Zois uredil botanični vrt. Del tega vrta je še danes ohranjen med hišama Rimska 24 in gostilno Pri Lovcu.

Meja območja obdelave:

Območje spomenika zavzema kompleks parcel, ki pripadajo hišam Rimska 25, 25a, 27 in Snežniška 2, parcelo, ki pripada hiši Rimska 2 in celotno parcelo nekdanjega Hrovatinovega vrta, ki je pripadala hiši Rimska 24.

Varstveni režim:

Varujemo zgodovinsko urbanistično dediščino tega prostora kot spomin na nekdanji jarek, obstoječ terenski

nivo parcel ob Rimski, ki pripadata hišama št. 25 in 27 in nenazidan Hrovatinov vrt med gostilno Pri lovcu in hišo št. 24.

Dopuščamo prenavo tega prostora, ki bi prispevala k boljši prezentaciji zgodovinskega urbanizma. Prepovedujemo zazidavo Hrovatinovega vrta, dovoljujemo pa preureditev v javno zeleno površino.

Kareja med Župančičevo, Cankarjevo in Tomšičevo ulico ter Slovensko cesto:

Oznaka spomenika:

Kareja je v zadnji četrtini 19. stoletja pozidala Kranjska stavbna družba. Gre za nov mestni predel iz konca 19. stoletja z robno zazidanimi stavbnimi bloki, z ozkim pasom hiš ob ulicah in notranjim dvoriščem. Strnjena zazidava uličnega obrobja z neohistoričnimi stavbami daje ulicam in celotni četrti homogeno podobo, ki je značilna za mestne predele druge polovice 19. stoletja.

Meja spomeniškega območja:

Meja spomenika poteka na severu po južnem robu Cankarjeve ulice, na zahodu po vzhodnem robu Župančičeve ulice, na jugu po južnem robu parcele palače Tomšičeva 5, po južnem robu parcele hiše Beethovnova 6 pa do vzhodnega roba parcele hiše Cankarjeva 3.

Varstveni režim:

Varujemo značilno parcelacijo in strnjen zazidalni sistem, homogeno ulično fasado in usklajene višinske gabarite. Prepovedujemo zazidavo notranjih dvorišč, možne so le preureditve v smislu boljših bivalnih pogojev.

Varujemo tudi stanovanjsko poslovni značaj te četrti.

Stavbni bloki med Slovensko cesto ter Cankarjevo, Prežihovo, Župančičevo in Puharjevo ulico.

Oznaka spomenika:

Gre za četrt, ki je bila regulirana po potresu, pozidana pa skoraj v celoti v obdobju med obema vojnama s stanovanjskimi hišami in poslovnimi palačami. Zgodnjefunkcionalistična arhitektura daje celotni četrti bolj ali manj homogen značaj.

Kompleks Dukičevih blokov je prvi primer odprte zazidave stavbnega bloka v smislu funkcionalističnega urbanizma v Ljubljani. Kompleks je sestavljen del četrti med Slovensko cesto, Župančičevo ulico, parkom Ajdovščina in Cankarjevo ulico, ki je bila zazidana v tridesetih letih našega stoletja po sodobnih funkcionalističnih vzorih.

Meja spomeniškega območja:

Meja spomenika poteka na zahodni strani po vzhodnem robu Župančičeve ulice, pri južnem delu parcele hiše Župančičeva 10 zavije proti zahodu čez cesto in gre po parcelni meji med hišama Župančičeva 5 in 7 do zahodnega roba parcele Župančičeva 5 do severnega roba parcele hiš Cankarjeva 16 in 18, nato zavije po vzhodnem robu Prežihove ulice na Cankarjevo cesto, poteka po severnem robu Cankarjeve do Slovenske, kjer zavije po zahodnem robu Slovenske do Puharjeve ulice, odtod pa po južnem robu Puharjeve nazaj do Župančičeve ulice.

Varstveni režim:

Varujemo zgodnjefunkcionalistični značaj arhitekture celotne četrti.

Varujemo zazidalni sistem stavbnega kompleksa Dukičevih blokov in njegovo arhitekturo.

Prepovedujemo zgoščevanje zazidave, prizidave, nadzidave in zazidavo odprtega zelenega prostora.

Vplivno območje spomenika:

Vplivno območje spomeniškega kompleksa Dukičevih blokov obsega Park Ajdovščina v celoti in Trg Ilegalca ter tega v prostor Štefanove in Slovenske ceste.

Stavbni niz: Kersnikova 3,5,7

Oznaka spomenika:

Skupina treh hiš zgrajenih za stavbenika Viljema Treja ob novo regulirani ulici na prelomu stoletja ustvarja

za 19. stoletje značilno uniformirano ulično fasado. Izstopa stavba številka 7 s svojo značilno secesijsko fasado.

Varstveni režim:

Varujemo ulično fasado v obstoječi obliki.

II. ARHITEKTURNI SPOMENIKI:

Za arhitekturne spomenike razglamo vse tiste arhitekturne objekte, ki se odlikujejo po svoji redkosti, izjemnosti, zgodovinski pričevalnosti in kvaliteti.

Varovanje arhitekturnega spomenika obsega ne samo zgrajen objekt, pač tudi celotno parcelo, ki pripada spomeniku.

Objekte, ki so razglašeni za spomenik varujemo v celoti, to je njihove zunanje gabarite, fasadni plašč ter notranjščino. Pri nekaterih spomenikih, kjer je to posebej označeno, varujemo samo posamezne arhitekturne elemente, kot je npr. fasada, notranjščina, stopnišče ipd.

Na objektih, ki so s tem odlokom razglašeni za arhitekturni spomenik, so dopustni samo tisti posegi, ki imajo namen prenoviti objekte v prvotnem stanju oziroma so potrebni za njihovo vzdrževanje.

Pri pomembnih kulturnih ustanovah, katerih razvoj zahteva tudi preureditev notranjščin, je potrebno pred posegom določiti vse tiste elemente, ki pomenijo konstanto pri nadaljnjem preoblikovanju prostorov in pridobiti predhodno načelno mnenje Ljubljanskega regionalnega zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine.

Vplivno območje spomenika sega tudi izven parcelnih meja na celotno ulico, del ulice ali trg. V tem območju je potrebno spoštovati pravila obnašanja, ki jih določa značaj in kvaliteta spomenika in so v tem odloku za vsak spomenik posebej navedena.

Seznam, oznaka in varstveni režimi:

Slovenska cesta:

1. *Kompleks hiš:* Slovenska 11, Gradišče 3, 6 in Igriška 3 (Nemška hiša in Mali nebotičnik):

Skupina treh stanovanjskih hiš, načrtovanih za pokojninski sklad Kranjske hranilnice v Ljubljani. Prvi dve, ena ob Slovenski in druga za njo, sta bili zgrajeni 1914 v neohistoričnem slogu, hiša ob Igriški pa je bila prizidana v prvotni tlorisni zasnovi leta 1938-39 po načrtih arh. Stanka Rohrmana in je zaradi svoje višine dobila vzdevek "mali nebotičnik". Gre za primer stolpičaste stanovanjske stavbe v slogu predvojnega funkcionalizma.

2. *Uršulinska cerkev s samostanom:*

Celoten kompleks uršulinskega samostana izraža razvoj urbanizma in arhitekture Ljubljane od antičnega obdobja, srednjega veka do baroka, 19. in 20. stoletja. Ima izjemno zgodovinsko vrednost in likovne kvalitete.

Meja spomeniškega kompleksa:

Meja poteka na severni strani od Klančine na Šubičevi ulici proti vzhodu, ob robu pločnika pred stavbo srednje šole Šubičeva 1 do Slovenske ceste, od tam proti jugu, nato po zahodnem robniku ceste do križišča z Ulico Josipine Turnograjske. Meja se tu obrne proti zahodu in teče do dovozne poti v Trgovsko hišo, nato se na zahodni strani naveže na vzhodno ograjo dovozne poti in se v ravni črti proti severu poveže z začetno točko na Šubičevi ulici.

Vplivno območje spomenika:

V vplivno območje spomenika sodi Kongresni trg s spomenikom sv. Trojici ter kompleks Trga republike.

Varstveni režim:

Varujemo celoten kompleks stavb znotraj omenjenih meja, njihovo funkcijo, gabarite in notranjo dispozicijo prostorov. Varujemo baročno celoto z dozidavami 19. stoletja ter avtorskimi dodatki arhitektov Jožeta Plečnika, Toneta Bitenca in Edvarda Ravnikarja. Varujemo vse

avtentične prvine stavbne opreme in okrasja, vključno s poslikavami.

Dovoljeni so le posegi, ki ne nasprotujejo spomeniškim lastnostim kompleksa in ki imajo za cilj vzdrževanje fasadnega plašča in vseh osnovnih gabaritov, ohranjanje obstoječih slogovnih in likovnih konstant ter tipičnih namembnosti (sakralne funkcije cerkvenega objekta in deloma samostanskega kompleksa ter obstoječe posvetne funkcije).

V vplivnem območju spomenika je treba na obstoječem mestu varovati spomenik sv. Trojice, javne površine v sklopu samostanskega kompleksa je treba varovati pred pretiranim prometom.

Za vsak poseg v vplivnem območju spomenika mora izdati predhodno mnenje oziroma soglasje Ljubljanski regionalni zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine.

3. Kozolec, Slovenska 55

Stanovanjsko poslovna stavba Gradis, zgrajena med letoma 1955 in 1957 po načrtih Eda Mihevca predstavlja enega prvih primerov ploščatega prostostoječega bloka skeletne konstrukcije v dotlej strnjeno zazidanem mestnem središču.

2. *Stavba gospodarske zbornice* (nekdanja palača glavne Zadrzne zveze), Slovenska 41

Poslovna palača, zgrajena po načrtih Emila Medveška in Otona Jugovca med letoma 1954 in 55 predstavlja enega najčistejših primerov funkcionalistične arhitekture z izrazito poudarjeno in na zunaj vidno skeletno konstrukcijo.

Beethovnova ulica:

1. *Ustavno sodišče Republike Slovenije* (Garibaldijeva hiša, med obema vojnima palača Zbornice za trgovino, obrt in industrijo), Beethovnova 10.

Prvotno stanovanjsko hišo je za Franca pl. Garibaldija po načrtih iz leta 1884 v neoklasicističnem slogu zgradila Kranjska stavbna družba. Med obema vojnima je stavbo kupila Zbornica za trgovino, obrt in industrijo in jo v notranjščini predelala za svoje potrebe med letoma 1925 in 1927 po načrtih arhitekta Jožeta Plečnika v poslovne prostore. Izstopa stopnišni prostor z vestibulom, prefinjeno oblikovanimi portali, stebri in kvalitetnimi obrtniški detaili ter dvorišče s stenskim vodnjakom.

Župančičeva ulica:

1. *Opera*, Župančičeva 1:

Tip gledališke stavbe, zgrajen po sočasnih avstrijskih vzorih. Zgrajena 1892 po načrtih čeških arhitektov J. V. Hraskyja in J. A. Hrubyja v neorenesančnem slogu. Kiparski okras v timpanu nad glavnim vhodom in nišah ob njem je delo kiparja Alojzija Gangla.

Stavba je postavljena v notranjost parcele in skupaj z obema vilama, ki stojita med njo in Prešernovo tvori enotno zazidalno linijo Cankarjeve in Tomšičeve ulice ter za obrbje Tivolija značilen zazidalni sistem.

Vplivno območje spomenika sega v prostor Župančičeve in Cankarjeve ulice ter Trga herojev. V tem območju so prepovedani kakršnikoli posegi, ki bi ovirali poglede na glavno in stranske fasade objekta, ter kakršnakoli zazidava, ki bi hotela tekmovati oziroma celo preglasiti v tem prostoru dominantni objekt Opere. Eventualno novo zazidavo v sklopu Opere je treba prilagoditi obstoječemu odprtemu zazidalnemu sistemu območja med Župančičevo in Prešernovo. Kolikor bi nov objekt Opere posegal tudi v prostor Prešernove ceste, mora biti z eno glavno fasado obrnjen nanjo.

Borštnikov trg:

1. *Gostilna Pod lipo*, Borštnikov trg 3

Star predmestni gostilniški objekt stoji na tem mestu že od leta 1820 in daje s starodavno lipo v gostilniškem vrtu pred njim značaj celotnemu trgu.

Varstveni režim:

Varujemo zunanjščino starega objekta z značilnimi gabariti, obliko in naklonom strehe ter fasadno členitvijo ter staro lipo kot pomemben dendrološki spomenik in element oblikovanja urbanističnega prostora.

Vplivno območje obsega celoten prostor Borštnikovega trga.

V tem prostoru so dovoljeni le posegi, ki sanirajo staro stanje oziroma posegi, ki so namenjeni urbanistični ali arhitekturni prenovi in ki ne spreminjajo značaja trga.

Levstikova ulica:

1. *Vila Vladimirja Šubica*, Levstikova 16

Stavba je bila zgrajena 1929 po načrtih Vladimirja Šubica. Enodružinska vila, obrnjena z glavnimi prostori proti vrtu, kjer se pod stebriščno lopo prelivata zunanji in notranji prostor predstavlja tipološko novost v stanovanjski arhitekturi tega časa pri nas. Sodobni vzori se kažejo tudi v asketskem oblikovanju fasade, razčlenjene zgolj z okenskimi odprtini.

Prešernova cesta:

1. *Srednja ekonomska šola* (nekdanja Trgovska akademija), Prešernova 6, Gregorčičeva 29

Po načrtih Vladimirja Šubica (1930) leta 1933 zgrajen objekt, kiparski okras Borisa Kalina. Tipični primer predvojne moderne arhitekture, ki izhaja iz klasicistične tradicije.

2. *Poslopje Vlade Republike Slovenije*, Prešernova 8

Tip vladne palače 19. stoletja z značilno atrijsko tlorisno zasnovo. Palača je bila zgrajena po potresu med letoma 1859 in 1897 po načrtih dunajskega arhitekta Emila Forsterja v neorenesančnem slogu za sedež deželne vlade. Vključena v koncept zazidave ljubljanskega "ringa" je z glavnim portalom obrnjena proti Prešernovi. Notranjščino stavbe krasijo slike Gojmira Antona Kosa s prizori iz slovenske zgodovine. Možno so preureditve dvorišnega dela parcele za reprezentativne potrebe vlade.

Vplivno območje spomenika sega v prostor Prešernove in Erjavčeve ceste.

2. *Mladika*, nekdanji dekliški licej, Prešernova 26

Mladika je eden kvalitetnejših primerov Fabianijeve moderne arhitekture iz začetka stoletja (1906) v Ljubljani, danes zaradi specifične povojne rabe v notranjščini precej predelan. S sosednjim Kochovim objektom, ki zapira parcelo proti železnici, tvori zaključeno celoto, ki se urbanistično lepo vklaplja v zazidalni sistem vrtnega mesta med Prešernovo in železniško postajo. Vplivno-območje spomenika sega v prostor Prešernove ceste.

Varstveni režim:

Kompleks Mladike varujemo v celoti, dopustni so le posegi, ki bodo kompleks vrnil v prvotno stanje.

Varujemo tudi obcestno ograjo, ki predstavlja obvezen element zazidave celotnega prostora zahodno od Prešernove.

3. *Narodni muzej*, Prešernova 20

Neorenesančna palača zgrajena 1885 leta po načrtih ljubljanskega stavbenika V. Treja je prvi muzejski objekt v Ljubljani, zgrajen po vzorih sodobne avstrijske muzejske arhitekture. Notranja oprema je bila izdelana po načrtih Ivana Hraskyja. Monumentalna stavba zavzema celotni kare med štirimi ulicami, oblikuje prostor in značaj Prešernove ceste in dominira obsežnemu parku pred njo. Stavbo sestavljajo štirje med seboj povezani trakti, ki oklepajo notranje dvorišče. V notranjščini izstopa vhodna dvorana, oblikovana kot celota z bogato členjenim fasadnim plaščem in kvalitetno stropno dekoracijo in dominantnim dvoranim stopniščem, ki sledi polkrožnemu ostenju stopniščne niše. Hodniki so skromneje členjeni s pilastri in venčnim zidcem, razstavnimi prostori brez okrasja.

Vplivno območje spomenika sega v prostor Prešernove ceste in Trg narodnih herojev. V tem prostoru so

možni le tisti posegi, ki služijo kvalitetnejši integraciji in uveljavitvi muzejske palače v urbanističnem prostoru (npr. preureditev Trga herojev v smislu predprostora monumentalni palači).

4. Delavski dom, Prešernova 30

Po načrtih Vladimirja Mušiča (iz leta 1932) leta 1933 zgrajeno poslopje. Kvaliteten primer moderne predvojne arhitekture, z asketsko fasado in konkavno oblikovano vhodno partijo na vogalu Prešernove in Gosposvetske ceste.

Vplivno območje spomenika sega v prostor križišča Gosposvetske in Prešernove ceste.

Gosposvetska cesta:

1. Evropa, Gosposvetska 2

Eden najstarejših ljubljanskih hotelov. Današnja stavba iz 1878, nato večkrat predelana. V neorenesančnem slogu zgrajena palača dominira prostoru Ajdovščine in oblikuje vogal Slovenske in Gosposvetske ceste.

Vplivno območje:

Vplivno območje palače sega v prostor celotnega križišča Ajdovščine. V tem prostoru je treba varovati njeno dominantno vlogo za poglede s Trga Ajdovščina in vzdolž Slovenske ceste.

2. Gosposvetska 10

Stanovanjska meščanska hiša, zgrajena po načrtu iz 1851 na globoki parceli z arkadnim prizidkom na dvorišču. Obcestni objekt prezidan 1896 v neobaročnem slogu.

3. Kolizej, Gosposvetska 13

Vojaški stanovanjski objekt, zgrajen po vzoru graškega Kolizeja, po načrtih graškega arhitekta Josepha Benedikta Withalma leta 1847 na popolnoma praznem zemljišču na robu ljubljanskega Tivolija. Tipološko izredno zanimiv objekt, sestavljen iz štirih traktov, je obsegal 6 dvoran in 126 sob.

Vplivno območje spomenika sega v prostor Gosposvetske ceste, stavba pa s svojo lego v prostoru obvladuje tudi celotni zazidalni otok.

Varstveni režim:

Objekt varujemo v celoti za javno namembnost, prenova je dopustna v okvirih obstoječe gradbene lupine. V notranjščini mora ohraniti osnovno razporeditev prostorov s 6 dvoranami, sicer pa je možno notranjščino objekta prenoviti v skladu s sodobnimi arhitekturnimi principi in funkcionalnimi potrebami, s predhodnim soglasjem na načrte, ki ga izda Ljubljanski regionalni zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine.

4. Evangelistična cerkev, Gosposvetska

Cerkev zgrajena po načrtih iz leta 1850, zvonik prizidan ob koncu stoletja (načrt 1896). Enoladijska dvoranska cerkev s peterokotno apsido brez stranskih kapel, tempelska neohistorična fasada. Stavba pomembna tudi urbanistično, saj s svojim zvonikom vertikalno poudarja vhod v mesto.

Vplivno območje spomenika sega v prostor Gosposvetske ceste. V tem prostoru so prepovedani posegi, ki bi ogrozili dominantno vlogo spomenika.

Štefanova ulica: Kompleks treh poslovno stanovanjskih zgradb, Štefanova 1, 3, 5, zgrajenih za Pokojninski zavod

1. Nebotičnik, Štefanova 1

Prvi stolpni objekt v Ljubljani, zgrajen leta 1933 po načrtih Vladimirja Šubica iz leta 1930-31. Zgornji ožji del stavbe delo Marjana Mušiča, kavarniški del Bojana Stupice. Pri stavbi so sodelovali še arhitekti Lado Kham, Ivo Medved in Marjan Sever ter kiparja Lojze Dolinar in France Gorše.

Moderen funkcionalistični objekt (kvadratnega tlorisa, skeletna konstrukcija s pritličjem na pilotih in stopničastih zaključkom na vrhu) s poudarjenimi plastičnimi elementi, naslonjenimi na klasično tradicijo. Objekt je

vključen v klasično urbanistično shemo druge polovice 19. stoletja.

2. Stanovanjski stavbi, Štefanova 3 in 5

V sklop nebotičniškega kompleksa spadata tudi stavbi Štefanova 3 in 5, ki sta bili zgrajeni istočasno po načrtih Vladimirja Šubica in sodelovanjem arhitekta Iva Medveda ter kiparja Borisa Kalina in tvorita z nebotičnikom homogeno celoto.

Vplivno območje spomenika sega predvsem v prostor Slovenske ceste, kjer simbolizira medvojni pomen mestne gospodarske rasti in poudarja v tej dobi nastalo mestno poslovno središče. V tem prostoru je treba varovati njegovo dominantno vlogo.

2. Poslovna stavba Impex, Beethovnova 11

Poslovni objekt zgrajen med letoma 1953 in 55 po načrtih arhitekta Eda Mihevc. Skeletna konstrukcija, pritličje na pilotih, horizontalni pasovi okenskih odprtín so atributi funkcionalistične arhitekture, ki se je otesla povojne monumentalnosti.

Cankarjeva ulica:

1. Narodni dom, Cankarjeva 20

Monumentalna palača, zgrajena po načrtih arh. Frančiška E. Škabrouta med letoma 1893-96 po znanem praškem vzoru. Tipološko zanimiv objekt bazilikalnega tipa z monumentalno neorenesančno fasado. Kvalitetno obdelana notranjščina danes le delno ustrezno uporabljena.

Vplivno območje spomenika: monumentalna arhitektura se vklaplja v koncept popotresne zázidave ljubljanskega "ringa", hkrati pa tudi oblikuje prostor Cankarjeve ob vhodu v Tivoliju in daje skupaj z Moderno galerijo in Opero temu območju značaj kulturne muzejske četrti.

V tem prostoru so prepovedani posegi, ki bi ogrozili dominantno vlogo monumentalne arhitekture oziroma spreminjali reprezentativni kulturni značaj četrti (npr. pretiran razvoj trgovskih dejavnosti v obstoječih objektih).

2. Moderna galerija, Cankarjeva 15

Pred vojno načrtovan in po vojni zgrajen objekt arh. Edvarda Ravnikarja je eden najznačilnejših primerov povojne funkcionalistične arhitekture. Tipološko nov objekt, v duhu časa monumentalistično obarvan, označuje vhod v Tivoli.

Tomšičeva ulica:

1. Poslopje Tomšičeva 5 (palača Kranjske hranilnice)

Monumentalna palača je bila zgrajena po načrtih Viljema Treja iz leta 1880, leta 1934 je bila nadzidana. Z južno stranjo je bila tedaj prislonjena ob zid nunskega vrta. Tloris v obliki črke u, neorenesančna monumentalna fasada s poudarjenim stebnim portalom. Stavba kljub svoji monumentalnosti popolnoma podrejena strogemu zazidalnemu sistemu celotnega območja Tomšičeve in pravokotnih ulic.

Šubičeva ulica:

1. Gimnazija, Šubičeva 1

Uršulinska gimnazija je bila zgrajena 1947 po načrtih Jožeta Plečnika iz predvojne obdobja. Klasičen šolski objekt z odlično fasadno obdelavo ter monumentalnim portalom, ki sega do vrha prvega nadstropja.

Vplivno območje:

Objekt definira sicer nezazidano fasado Šubičeve ceste, z ureditvijo Plečnikovega trga pa dominira tudi temu trgu. V vplivnem območju je torej treba varovati poglede na arhitekturo s trga, s Šubičeve in tudi s Slovenske ceste.

2. Skupščina, Šubičeva 4

Monumentalna stavba zgrajena med letoma 1954 in 60 po načrtih arh. Vinka Glanza. Moderna arhitektura po vzoru sodobnih funkcionalističnih teženj, pa vednar v duhu Plečnikove arhitekture. Kiparski okras portala je delo kiparjev Zdenka Kalina in Karla Putriha.

Vplivno območje spomenika:

Stavba je sestavni deli širšega urbanističnega koncepta Trga revolucije. Kot nasprotni pol obema stolpnicama poudarja vzdolžno os celotne urbanistične kompozicije.

Gregorčičeva ulica:

1. *Poslopje republiške uprave Gregorčičeva 25* (prvotno Gospodarski svet)

Med letoma 1947 in 49 zgrajen objekt po načrtih arh. Stanislava Rohrmanna zaznamuje značilno po vojni uveljavljeno smer funkcionalizma obarvanega z novim monumentalizmom izvirajočim iz sodobne ideologije.

2. *Poslopje Ekonomske srednje šole* (nekdanja Trgovska akademija), Gregorčičeva 29

Po načrtih Vladimirja Šubica iz leta 1930, s kiparsko dekoracijo Zdenka Kalina in slikarsko dekoracijo Mirka Šubica, med letoma 1933 in 1934 zgrajena stavba predstavlja enega kvalitetnejših spomenikov predvojne moderne, vendar na tradicijo opre arhitekturne smeri v Ljubljani.

Erjavčeva ulica:

1. *Drama*, Erjavčeva 1

Monumentalno poslopje ob vhodu v Erjavčevo ulico, zgrajeno med letoma 1909 in 1911 po načrtih dunajskega arhitekta Aleksandra Grafa za potrebe nemškega dramskega gledališča. Tipološko zanimiva gledališka arhitektura zgrajena po sočasnih dunajskih vzorih.

III. SPOMENIKI OBLIKOVANE NARAVE IN NARAVNI SPOMENIKI:

Seznam, oznaka in varstveni režim:

1. *Foersterjev vrt*: ob hiši Rimska 13

Hiša Rimska cesta 13 je bila v začetku tega stoletja last notarja Gogale, po letu 1928 so bili njeni lastniki otroci skladatelja Foersterja.

Varstveni režim:

Vrt s pomembnimi drevesi razglasamo za spomenik oblikovane narave, posamezna drevesa (platano, divji kostanj, bukev in ginko razglasamo za naravni spomenik. Velja torej varstveni režim za spomenik oblikovane narave (v nadaljnjem besedilu SON) in režim za naravne spomenike (v nadaljnjem besedilu NS).

2. *Lipa pred gostilno Pod lipco*, Borštnikov trg 3

Lipa, osamelo drevo kot osrednji poudarek na trgu. Označena že na Florijančičevi karti iz leta 1744. Varstveni režim za NS.

3. *Hrovatinov vrt*, ob Rimski cesti 24

Vrt zaprtega tipa z drevoredno potezo 4 bukev in eno, ki je za zidano ograjo. Na vrtu je tudi več drugih dreves, dendrološko in oblikovno so najpomembnejše bukke.

Varstveni režim:

Vrt razglasamo kot SON, bukke kot NS.

4. *Ginko biloba*, dvokrpi ginko, pred osnovno šolo Majde Vrhovnik, Gregorčičeva 16.

Osamelo drevo kot ulični poudarek, staro okrog 80 let, eno najlepše razvitih dreves te vrste v Ljubljani.

Varstveni režim, ki velja za naravne spomenike.

5. *Drevoreda na Prešernovi in Cankarjevi cesti*:

Rekonstruiran dvostranski drevored robinij, ki ima zasnovo v starem urbanističnem poteku ulice in sočasno nastajajoči pozidavi ob njej.

Varstveni režim za spomenike oblikovane narave.

6. *Park med Prešernovo in kulturnim domom Ivana Cankarja* (Kidričev park):

Park z izjemno razvitimi drevesi, med katerimi najpomembnejše, ki so domnevni ostanek Zoisovih vrtov, razglasamo za naravni spomenik. To so dve platani, štiri bukke in sofara.

Varstveni režim za naravne spomenike.

7. *Drevored divjega kostanja v Tomšičevi ulici*:

Dvostranski drevored divjega kostanja, delo vrtnarja Lapa.

Varstveni režim za spomenike oblikovane narave.

8. *Vrt ob hiši Tomšičeva 12* (PEN)

Vrt z večjimi drevesi, najpomembnejša platana in tri lipe.

Varstveni režim za spomenike oblikovane narave in naravne spomenike.

9. *Bukev pred Opero*:

Starejše, ambientalno pomembno drevo razglasamo za naravni spomenik.

Varstveni režim za naravne spomenike.

10. *Park ob pravoslavni cerkvi*:

Park s simetrično zasaditvijo krilatega oreškarja pred cerkvijo, dvema za njo in rondojem jesov pred njima.

Varstveni režim:

Park varujemo kot spomenik oblikovane narave, oreškarje kot naravni spomenik.

11. *Platana ob hiši Puharjeva 1* (Vzgojnovarstveni zavod)

Izjemno razrasla platana.

Varstveni režim za naravni spomenik.

12. *Park Ajdovščina*

Zasnova parka je manj pomembna, med drevesi sta pomembnejša izjemno razrasla platana in kostanj.

Varstveni režim:

Drevesi varujemo kot naravna spomenika.

13. *Trg narodnih herojev*:

Park z večjimi drevesi med katerimi je najbolj razrasla lipa.

Varstveni režim:

Drevo ščitimo kot naravni spomenik.

14. *Lipe za spomenikom na Trgu republike*:

Parkovna kompozicija s spomenikom in lipami.

Varstveni režim:

Dve največji lipi varujemo kot naravni spomenik.

IV. ZGODOVINSKI SPOMENIKI

1. *Spominska plošča z reliefom prostovoljcem*, Kladi-varjem na stavbi Gosposvetska 7.

2. *Spomenik pisatelju Lovru Kuharju - Prežihovemu Vorancu*: pred Osnovno šolo Prežihov Voranc, Prežihova 8.

3. *Spominska plošča z reliefom, posvečena Alojzu Gradniku*, delo Janeza Boljke na stavbi Zupančičeva 12.

4. *Spominsko doprsje Juliju Betettu* (avtorja Stojan Batič, Marko Mušič) pred Opero na Cankarjevi ulici.

5. *Spominski hermi Ignaciju Borštniku in Antonu Verovšku* (avtorja France Kralj in Jože Plečnik), pred Opero na Zupančičevi 1.

6. *Spomenik Janezu Vajkardu Valvazorju* (avtor Alojz Gangl) pred Narodnim muzejem, Muzejska ulica.

7. *Spominska glava Charlesu Nodieru* (avtor Jakov Brdar), pred Francoskim kulturnim centrom, Slovenska cesta.

8. *Spomenik Ivanu Cankarju* (avtor Slavko Tihec), pred domom Ivana Cankarja, Trg republike.

9. *Spominsko doprsje Majdi Vrhovnik* (avtor Stojan Batič), pred Osnovno šolo Gregorčičeva 16.

10. *Spominski steber Jožetu Plečniku*, vogal Gregorčičeva-Slovenska cesta.

11. *Spominsko doprsje Rihardu Jakopiču* (avtor Janez Boljka), pred Likovnim razstaviščem Riharda Jakopiča, Slovenska cesta 9.

12. *Trubarjev spomenik* (avtor Fran Berneker), Tivoli *Opomba*: Spomeniki Ilegalec, Grobnica herojev, Spomenik revolucije, spomenik Edvardu Kardelju in spo-

menik Borisu Kidriču so že razglašeni za zgodovinske spomenike.

RAZVOJNE USMERITVE

5. člen

Razvojne usmeritve, režimi varstva ter posamezne omejitve in prepovedi, ki v tem odloku niso predpisane, morajo biti opredeljeni v prostorskih sestavinah dolgoročnega plana občine in mesta Ljubljane in srednjeročnem planu ter v prostorskih izvedbenih aktih.

V zgoraj navedenih spomeniških območjih oziroma na spomenikih so dovoljeni le posegi, ki ne nasprotujejo spomeniških lastnostim in ki so v skladu z navedenimi varstvenimi režimi.

6. člen

Strokovne naloge v zvezi z varstvom spomenikov opravlja Ljubljanski regionalni zavod za varstvo kulturne in naravne dediščine.

7. člen

Pristojni občinski upravni organi ne smejo dopuščati posegov, s katerimi bi se utegnile trajno spremeniti v tem odloku opredeljene lastnosti spomenikov.

Nadzor nad izvajanjem odloka opravljajo za to pristojne inšpekcijske službe.

KAZENSKÉ DOLOČBE

8. člen

Za kršitev določb tega odloka se uporabljajo kazenske določbe Zakona o naravni in kulturni dediščini (Uradni list SRS, št. 1/81, 42/86 in 8/90 in Uradni list RS, št. 26/92).

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

9. člen

Upravni organ za premoženjske zadeve občine poda predlog za vpis spomenikov v zemljiško knjigo v treh mesecih po uveljavitvi odloka.

10. člen

Seznam iz drugega odstavka 2. člena se v 3 letih po uveljavitvi tega odloka uskladi s tedanjim stanjem lastništva v zemljiški knjigi.

11. člen

Podrobneje obravnavajo urbanistične spomenike ter arhitekturne in umetnostne spomenike Strokovne podlage za razglasitev spomenikov, ki jih je pripravil Ljubljanski regionalni zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine v letu 1991 in so na vpogled na Sekretariatu za družbene dejavnosti občine Ljubljana Center.

12. člen

Odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 028-101/93

Ljubljana, dne 29. septembra 1993.

Predsednica
Skupščine občine
Ljubljana Center
Alenka Zagar Slana l. r.

2194.

Na podlagi drugega odstavka 39. in prvega odstavka 40. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in 26/90) in 38. člena statuta občine Ljubljana Center (Uradni list SRS, št. 35/92) je Skupščina občine Ljubljana Center na 22. seji družbenopolitičnega zbora, dne 29. 9. 1993, na 26. seji zbora združenega dela, dne 29. 9. 1993 in na 27. seji zbora krajevnih skupnosti, dne 29. 9. 1993 sprejela

ODLOK

o prostorskih ureditvenih pogojih za območje urejanja
CO 1/1 Trg Ajdovščina

I. UVODNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom se sprejmejo prostorski ureditveni pogoji za območje urejanja CO 1/1 Trg Ajdovščina, ki jih je izdelal Zavod za prostorsko in urbanistično načrtovanje, Ljubljana, Poljanska 28, pod. št. 76/92.

2. člen

Meja območja urejanja je razvidna iz katastrske karte "Meja območja in členitev območja" v merilu 1:1000.

3. člen

Sestavni del odloka so grafične karte:

- meja območja in členitev območja, merilo 1:1000;
- normativni elementi, merilo 1:1000.

II. DOLOČBE PROSTORSKIH UREDITVENIH POGOJEV

4. člen

Območje urejanja se členi v naslednje funkcionalne enote: CO 1/1 Trg Ajdovščina

A – obstoječa zazidava na Trgu Ajdovščina

B – obstoječa zazidava med Čigaletovo in Miklošičevo

C – novogradnja med Nazorjevo in Trgom Ajdovščina

2.1. Skupni pogoji

5. člen

Pri vseh novogradnjah in parcelacijah v območju je treba upoštevati omejitve, podane z regulacijsko linijo, gradbeno linijo in gradbeno mejo ter omejitve višinskih gabaritov, kot je to razvidno iz karte Normativni elementi.

Za posege pod sedanjim nivojem zemljišča je obvezno zagotoviti predhodna arheološka raziskovanja.

Vsi objekti morajo biti priključeni na obstoječo primarno in sekundarno kanalizacijo mešanega sistema. Priključke iz kleti je potrebno urediti preko črpališč. Vse čiste meteorne vode je treba ponikati, kjer so za to dani pogoji. Meteorna voda z manjših manipulacijskih površin mora biti speljana preko lovilca olj.

Sekundarno vodovodno omrežje je treba dopolniti tako, da bo sposobno prevažati zadostne količine požarne vode in da bo omogočeno direktno priključevanje posameznih objektov. Ob novogradnji je treba zagotoviti tudi ustrezno hidrantno omrežje.

Za potrebe ogrevanja in priprave tople vode je potrebno objekte priključiti na obstoječe vročevodno omrežje.

Vse objekte je za potrebe kuhe in tehnologije možno priključiti na plin.